

sige god for, at den transport kan foregå. Så jeg synes faktisk, at man har løst – om man så må sige – den usikkerhed, der er fra søfolkenes side.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt følge lidt op på fru Line Barfods spørgsmål, for jeg tror, at det, der er problemet, er, at en ting er, at man altså skal have tilladelse fra det land, der modtager våbnene, og man skal have tilladelse fra det land, der afsender våbnene, men det ændrer jo ikke ved det forhold, at der kan være en interesse i at forhindre disse våben i at nå frem til modtagerlandet, fordi modtagerlandet er i gang med en aktuel konflikt.

Så spørgsmålet, som vi skal have belyst bl.a. i udvalget, må jo være: Hvilke muligheder har f.eks. Danmark eller EU for, når der opstår en konflikt, at føje et land til på listen, som der ikke må transporteres til?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det vil jeg gerne være med til at belyse under udvalgsbehandlingen. Noget af det, vi har gjort meget ud af i lovforslaget, er bl.a. at opremse nogle af de internationale organisationer, hvor vi mener, at Danmark må forpligte sig, hvis man f.eks. ønsker at etablere en embargo og det uanset embargoens art, som jeg også sagde i min første besvarelse.

Men jeg vil gerne tilkendegive over for fru Elisabeth Arnold, at det medvirker vi gerne til under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om politiets virksomhed.

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 4/2 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Politilove har der jo været i flere hundrede år i Danmark, men i de sidste 150 år meget sparsomt. I virkeligheden har politiet klaret sig indtil for nogle år siden med en enkelt eller to bestemmelser i en gammel politilov og så generalfuldmagten i retsplejeloven ud over de mange regler, der så i øvrigt er i retsplejeloven.

Men kendsgerningen er jo, at beskrivelsen af magtbeføjelserne, instrukserne til politiet om magtbeføjelserne er gået helt uden om Folketinget.

I den juridiske teori, men heller ikke andre steder, har man jo igennem årene moret sig med at diskutere, om det overhovedet var lovligt, at man satte folk i detentionen. Befolkningen har for længst accepteret de almindelige magtbeføjelser, som politiet efter praksis efterhånden har fået.

Det har faktisk været et stort område, der har været ulovbestemt. Det er det, der gøres op med nu med et lovforslag om politiets virksomhed.

Det er også første gang, vi får en egentlig målsætning, en politisk bestemt målsætning for politiets virke og for politiets opgaver mere detaljeret, end det fremgår af den nuværende generalfuldmagt i retsplejeloven.

Det siger jo også noget om tiden, at regeringen foreslår, at formålet skal være, at politiet først og fremmest skal virke for tryghed, for sikkerhed, for fred og orden i samfundet, og at politiet skal fremme formålet gennem forebyggende, hjælpende og håndhævende virksomhed. Det er altså understreget, at tryghed og sikkerhed er lige så vigtig som fred og orden, og at det forebyggende og det hjælpende er lige så vigtigt som den håndhævende virksomhed.

Det er tidstypisk, og det er en formulering, vi kan tilslutte os i Venstre. Vi synes, det er en god balance, at det understreges, at politiet altså ikke bare er reaktivt, men i høj grad er proaktivt og i høj grad er borgernes beskytter.

Om alle de forskellige magtmidler, politiet har i dag, som har været beskrevet i Rigspoliti- chefens kundgørelser, er der kun at sige, at det jo mere eller mindre er en kodificering af gælden- de praksis med hensyn til anvendelse af stave, hunde, pistoler, gas osv.

Det er naturligvis en forbedring af retssikker- heden, at det nu skrives i loven, at det er Folke- tinget, der skal ændre det og ikke mindst, at fri- hedsberøvelsen uden for strafferetsplejen nu også beskrives nærmere i en lov, så det er Folke- tinget, der bestemmer.

Der, hvor jeg ser en diskussion, er ved spørgs- målet om visitation. Vi mener i Venstre, og så vidt jeg kan se, så gør alle høringssvarene det også, at der skal være en mulighed for politiet, som det er beskrevet i lovforslaget, til at foretage visitationer.

Jeg synes, at jeg af alle høringssvar kan se, at der kan være en præventiv virkning i det. Men vi er naturligvis opmærksomme på, at der er et par høringssvar, der er meget kritiske over for selve formuleringen, om formuleringen måske er for vagt bestemt, om der altså er overladt for meget til politiets skøn. Det synes jeg vi skal stil- le nogle præciserende spørgsmål til ministeren om.

Mit gæt er, at det ender med denne her be- stemmelse eller i hvert fald noget, der ikke lig- ger så langt derfra. Men jeg synes, det er er vig- tigt, at vi nu får stillet spørgsmålene, og også, at de, der kritiserer det, kommer i deputation, så vi får lejlighed til at stille spørgsmål.

Det, der altid er meget væsentligt, når man får kritiske høringssvar, er jo at få afdækket: Er det en lovteknisk uenighed? Er det en retspoli- tisk uenighed? Og har de, der kritiserer, i så fald et alternativ til, hvordan de ønsker en lovteknisk udformning eller af retspolitiske grunde ønsker en strammere udformning?

Det mener vi naturligvis skal diskuteres grundigt i Retsudvalget, det er derfor, vi har en grundlovsbestemmelse om, at et lovforslag skal igennem Folketinget.

Men med disse bemærkninger kan jeg sige, at Venstre til fulde tilslutter sig dette forslag. Det er et rigtig godt forslag, og det er et fremskridt, at vi nu får samlet i en lov, hvad politiet må og ikke må.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er meget enig med ordføreren i, at det er et stort fremskridt, at vi får politiloven. Når nu

ordføreren selv rejser spørgsmålet om visitation og jeg jo ved, at ordføreren har en del kendskab til politiets praksis, vil jeg gerne høre, om ordfø- reren er enig i Justitsministeriets kommentar i høringsoversigten om, at den foreslåede visita- tion svarer til den sikkerhedskontrol, der er i lufthavne?

Mener ordføreren, at den visitation, man gi- ver politiet hjemmel til, hvor de skal undersøge, om folk har knive på sig, svarer til, at man i luft- havnen går igennem den her dims, der tjekker, om man har metal på sig, eller om politiets visi- tation må være mere vidtgående, eftersom de skal ind og føle på folk for at mærke, om de har noget på sig?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu må jeg sige, at hvor meget lufthavnsmyndig- hederne tiltager sig beføjelser, hvor meget de egentlig kan – vi kan jo bare lade være at gå op i flyveren – ved jeg ikke præcis, så jeg mener ikke, at vi skal sammenligne. Det, jeg bare konstaterer er, at borgerne jo affinder sig med, at der er den kontrol i lufthavnen, og at vi bliver set efter. Men jeg vil helst ikke foretage den sammenlig- ning, fordi det er frivilligt, om man går op i en flyver.

Politiet må naturligvis have nogle andre magtbeføjelser end et lufthavnspersonale, som formentlig også har ordre til at tilkalde politiet. Men lad os prøve at få det afdækket, hvis det be- tyder så meget for fru Line Barfod, i Retsudval- get ved spørgsmål til ministeren. Det, jeg bare si- ger, er, at nu skal vi ikke overdrive, for som sagt kan alle borgere forstå, at vores tasker skal ses efter i lufthavnen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, Venstres ordfører kom meget hurtigt igennem problemerne med detentionsanbringel- se. Jeg vil derfor gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun er fuldstændig uden betæn- kelighed ved, at politiet får lov hjemmel til at in- despærre unge mennesker på helt ned til 12 år i detentionen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg må igen sige, at jeg betragter dette lovforslag som en nogenlunde kodificering af den praksis, der er. Der kan jo være tilfælde, hvor man står med børn, som typisk vil blive kørt hjem eller vil

blive anbragt, men at man ikke lige kan anbringe dem – jeg har selv været med til at tvangsindlægge børn på 14 år – og hvor skal man så gøre af dem?

Men jeg tror, at mange af de ting, hvor der kan være betænkeligheder i nogle politiske partier og er betænkeligheder i nogle høringssvar, vil blive mindre dramatisk, når vi får en nøjere beskrivelse af det praktiske politiliv.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er klart, at hvis det drejer sig om tvangsindlæggelse, så er det jo der, endestationen er, i hvert fald i første omgang i forbindelse med den enkelte episode. Men jeg vil gerne spørge, om Venstre vil være med til at få en eller anden form for indberetningsordning eller en overvågning af præcis denne aldersgruppe, for jeg mener faktisk, at detentionsanbringelse er et ganske voldsomt skridt, også fordi der jo med jævne mellemrum, altså med års mellemrum, sker et dødsfald i detentionen. Og det er altså politiets ansvar.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jo, men fru Elisabeth Arnold ved jo alt om, at det lovforslag her selvfølgelig er fremsat med min godkendelse som Venstres ordfører, og jeg står ikke og forhandler om ændringer i lovforslaget her fra Folketingets talerstol. Jeg vil også være sikker på, at fru Elisabeth Arnolds udgangspunkt, det hun bygger sin skepsis og ønsker om ændringer på, er det samme som mit, og at det svarer til virkeligheden, for så må vi jo snakke om det.

Det er altid betænkeligt at spærre unge mennesker inde, men det er ikke helt sikkert, at fru Elisabeth Arnold ved, hvordan det er i det praktiske liv, når man står med en mindreårig på stationen sent om natten, og hvor der ikke er andre muligheder.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er fru Birthe Rønn Hornbech færdig, og så er det hr. Per Kaalund.

Per Kaalund (S):

Det retlige grundlag for politiets virksomhed findes i dag i ganske mange love og administrative forskrifter. Inden for strafferetsplejen er der gennem de senere år blevet gennemført og mo-

derniseret detaljeret lovgivning, men uden for strafferetsplejen er der kun få og ganske generelle lovregler om politiets indgreb og magtanvendelse.

Det kan derfor hilses med tilfredshed, at Politikommissionen efter et stort og et grundigt arbejde i meget stor enighed i øvrigt i december 2001 kunne afgive betænkning om politilovgivningen. At der er behov for en samlet og tidsvarende lov for politiet, herunder fastlæggelse af de grundlæggende principper for politiets magtanvendelse, er selvklaart, eftersom de to gamle love, som betegnes politilove, er fra henholdsvis 1863 for Københavns vedkommende og 1871 for området uden for København. Disse to love danner stadig væk grundlag for politiets arbejde bl.a. i form af politivedtægter.

Det skal dog siges, at der gennem årene selvfølgelig er gennemført revision og modernisering af retsplejelovens regler om tvangsindgreb, og at der i strafferetsplejen er gennemført detaljeret lovmæssig regulering af politiets adfærd over for borgerne.

Socialdemokraterne sætter borgernes retssikkerhed i højsædet, og derfor vil tydelige og klare lovregler for politiets myndighedsudøvelse og øvrige virksomhed styrke borgernes retssikkerhed. Samtidig vil det også være en fordel for politiet at arbejde på et klarere lovgrundlag.

Vi har også hæftet os ved lovens bestemmelser bl.a. omkring svage og udsatte persongrupper og politiets behandling af disse grupper, det gælder f.eks. berusede, og det gælder børn, og herunder spørgsmålet om anbringelse i detention. Vi vil også gerne under det videre udvalgsarbejde se på nogle tydeliggørelser og præciseringer på disse områder.

Efter Socialdemokraternes opfattelse skal magtanvendelse kun finde sted, når det er nødvendigt og forsvarligt, og magtmidlet skal være proportionalt i forhold til, hvad der er nødvendigt for at gennemtvinge et indgreb. Magtanvendelse kan være et vidtgående indgreb i borgerens integritet, og vi anser det for vigtigt, at der nu fastsættes nærmere regler for politiets magtanvendelse, herunder også retningslinjer for anvendelse af skydevåben, stave og hundem.v.

Som sagt er der i høj grad tale om modernisering, tydeliggørelse, sammenskrivning af eksisterende love og regler, men der indføres, som også den tidligere ordfører nævnte, en ny bestemmelse omkring visitation på bestemte ste-

der for at kontrollere, om nogen bærer ulovlige våben bl.a. knive.

Socialdemokratiet kan støtte denne form for stikprøvevisitation, der alene kan foretages på bestemte steder inden for en given tid, og hvor der tidligere har været vold med ulovlige våben. Vi vil også gerne have uddybet hele området omkring stikprøvevisitation under det videre udvalgsarbejde, for det er et væsentligt nyt skridt.

Afslutningsvis skal det nævnes, at det er Socialdemokratiets opfattelse, at vi i Danmark på mange måder har et godt og velfungerende politi, der nyder almindelig respekt og anerkendelse. Mange opgaver udføres ofte under vanskelige omstændigheder og under stor opmærksomhed.

Kl. 11.25

Det er derfor værd at bemærke Politiforbundets hørings svar til lovudkastet, hvor det siges:

»Enhver politiforretning hviler på og gennemføres med udgangspunkt i et skøn, der ofte skal udøves meget hurtigt og på et ufuldstændigt grundlag.«

Vi vil være meget opmærksomme på denne formulering.

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har fru Line Barfod bedt om ordet, og ordføreren bedes blive her.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Så må vi lære de nye regler.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det er det. Det kommer efterhånden, så kan selv gamle hunde lære at sidde.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan ikke forestille mig, at nogen kan være uenig med ordføreren i, at man kun skal bruge magt, når det er nødvendigt. Nu ved jeg også, at ordføreren holder meget af fodbold, og derfor vil jeg gerne spørge om ordførerens mening om den sag, der har været fremme i medierne om brøndbyfans, der efter en fodboldkamp sad på et værtshus og ikke var til gene for ro og orden. Alligevel blev de hevet ud af værtshuset, eskorteret hen til Hovedbanegården og sat på et tog til Herlev og fik ikke lov til at tage andre ste-

der hen, selv om de holdt fast i, at de ikke skulle til Herlev. Nogle af dem boede i København.

Mener den socialdemokratiske ordfører, at den form for magtanvendelse er rimelig, og at det også skal være tilladt efter den nye politilov?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu bor jeg jo selv i Brøndby Kommune og interesserer mig meget rigtig for fodbold, og vi er helst fri for alle mulige uromagere osv., vi vil helst have fred og ro også omkring fodboldarrangementer. Men om politiet i den konkrete sag, som jeg godt har hørt om og også set refereret, er gået for vidt, vil jeg også gerne sætte et spørgsmålstegn ved. Det er selvfølgelig en måde at løse problemet på, og mange af problemerne omkring Brøndby Stadion løses i øvrigt på udmærket vis ved frivillige kontrollører, adgangsforbud og en god politimester i Glostrup Politikreds, som kan sin metier. Men som sagt, der kan være hjørner af den problematik, hvor man måske går for vidt. Det vil jeg gerne medgive.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at den socialdemokratiske ordfører under udvalgsarbejdet vil være med til at se på, hvor grænserne skal være for, at politiet med magt kan tage folk bestemte steder hen, uden at de overhovedet har begået noget som helst ulovligt, men bare sidder og er i godt humør efter en fodboldkamp.

Men så vil jeg gerne spørge om noget af det, der ikke er med, nemlig spørgsmålet om civile betjente. Vil Socialdemokratiet også være med til at se på, om vi i den nye politilov skal have en regulering af, hvad civile betjente kan og ikke kan? F.eks. som i forbindelse med den store EU-demonstration optræde maskerede som civile.

Vil Socialdemokratiet være med til at se på, om vi skal have nogen regulering af, hvad civile betjente kan og ikke kan i forskellige sammenhænge?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Vi vil gerne være med til at se på det under udvalgsarbejdet. Hvad vores slutning på det vil blive, kan jeg selvfølgelig ikke redegøre for. Men denne lov, har jeg forstået, skal udmøntes i politivedtægter for hver enkelt politikreds, og der kommer selvfølgelig også en del mere detaljeret om politiets arbejde ind i vedtægterne. Men vi er

åbne over for at diskutere spørgsmål, herunder også om civile betjente under det videre udvalgsarbejde.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til hr. Per Kaalund. Og så til hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

L 159 er en samling af grundlaget for politiets virksomhed, et tiltag, der arbejder for, at gamle love om politiet fra 1863 og 1871 nu samles, revideres og føres up to date.

De syv kapitler, som den modernisering har medført, finder Dansk Folkeparti er yderst relevante. Vi mener også, at den proces, dette lovforslag har været igennem baseret på Politikkommissionens betænkning 1410 og de vurderinger, Justitsministeriet har lagt ind i udformningen, har medført et godt resultat.

Jeg mener, at der i denne lov er taget højde for alle de almindelige udfordringer, politiet i sit arbejde vil kunne komme ud for, og er godt tilfreds med dette.

Der skal være regler og anvisninger for det specielle arbejde, et politikorps har, hvor der til tider vil være situationer, hvor forskellige magtmidler, tilbageholdelser osv. skal anvendes.

Derfor er det også glædeligt, at proportionalitetsbegrebet er kommet ind i loven, et begreb, der opfordrer politiet til at anvende så få og blide midler som muligt i udførelsen af deres opgave.

Politiets hovedopgave, at opretholde tryk, sikkerhed, fred og ro i samfundet, tidligere blot kaldt ro og orden, er blevet vanskeligere og vanskeligere, og bl.a. derfor finder Dansk Folkeparti det som en naturlig udvikling, at også muligheden for en øget visitering på udvalgte steder bliver lovfæstet.

Kl. 11.30

Denne visitering er et resultat af de kedelige ændringer, samfundet har gennemgået, nemlig at unge specielt af fremmed herkomst ønsker at gå med kniv og forskellige former for våben, når de skal i byen. Det skal selvfølgelig stoppes og bliver via en anden lov også ulovliggjort. Man kan så spørge, om den uheldige tendens måske er et resultat af den tidligere regerings slappe holdning over for kriminaliteten blandt unge. Men også det forhold ændres nu med den borgerlige regering og med støtte fra Dansk Folkeparti.

Det har altid været vores holdning, at politiet skal have de ressourcer, der kræves, for at de kan opfylde den funktion, som politikerne sætter dem til at have. Derfor er det også tilfredsstillende, at Dansk Folkeparti er med i den flerårsaftale sammen med regeringen, der nu udmønter sig i konkrete anvisninger og love for politiets virksomhed.

Det er i øvrigt meget sigende ... nej, det dropper jeg.

Et politis funktion i et samfund skal altid udøves med den største smidighed. Politiet har trods alt store beføjelser og kan på afgørende vis gøre indgreb i den personlige integritet. Det er derfor vigtigt, at vi har et politi, der er sig bevidst om de forhold, og det har vi i Danmark. Dansk Folkeparti har stor tillid til politiet og finder, at de nye beføjelser, som opnås ved den lov, kan administreres på fornuftig vis.

Som tidligere nævnt er de situationer, politifolk i dag kommer ud for, af en helt anden karakter end for blot 10 år siden. Kriminaliteten er blevet grovere, og det er desværre den grove kriminalitet, der i disse år stiger. Ligeledes bliver de involverede yngre og yngre, og når disse unge samtidig kommer fra miljøer, der overhovedet ikke har nogen respekt for vores demokratiske samfund og dets autoriteter, ja, så kan det næsten kun gå galt. Derfor er det jo nødvendigt med et politi, der har opbakning fra politikerne, og det har politiet i hvert fald fået med den nye regering og Dansk Folkepartis støtte.

Men stadig ser vi, at mange af de gamle venstrefløjsstøtter hyler op, hver gang politiet har måttet udøve magtbeføjelse for at skabe ro og orden. Det må være aldeles frustrerende at være politi ansat under sådanne forhold. Den melodi synger Dansk Folkeparti selvfølgelig ikke med på, og jeg er sikker på, at regeringen heller ikke vil lade sig trække rundt med af forsøget på at kompromittere politiets arbejde.

Med disse ord kan Dansk Folkeparti støtte forslaget.

Lars Barfoed (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Helge Adam Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne udtale følgende:

Ved at gennemføre en samlet lov om politiets virksomhed præciserer vi politiets forpligtelser og beføjelser på de områder, der ikke er omfattet af retsplejeloven. Det er i politiets interesse, og det er i borgernes interesse.

Lovforslaget sikrer f.eks., at der i modsætning til i dag fremover er en klar lovhjælp til at lade personer, der har fået en alvorlig tår over tårsten, overnatte i detentionsanstalten.

På et væsentligt område styrker lovforslaget politiets beføjelser. Det åbner mulighed for såkaldte stikprøvevisitationer efter knive og andre ulovlige våben. Formålet er at forebygge alvorlig voldskriminalitet. Alle husker sikkert sidste sommers række af bestialske knivoverfald. At reducere antallet af sådanne overfald må være af største vigtighed for alle.

Hvis et værtshus eller lignende tidligere har lagt gulvareal til knivoverfald og der er risiko for, at det sker igen, kan den lokale politimester fremover udstede en konkret og begrænset bemyndigelse til at foretage visiteringer omkring værtshuset. Situationen kan vel bedst sammenlignes med de tusindvis af spirituskontroller, politiet foretager årligt.

Efter Rigsadvokatens, Politidirektørens i København og Politimesterforeningens opfattelse vil denne mulighed væsentligt forbedre håndhævelsen af våbenlovgivningen og dermed hindre grov voldskriminalitet. Jeg er enig i denne opfattelse.

Bestemmelsen indebærer naturligvis, at personer med rent mel og ingen knive i posen risikerer at blive visiteret. Det synes jeg ikke er et stort problem. For det første er det et meget lille indgreb over for den enkelte. Når superligaen starter om godt 2 uger, vil op mod 50.000 tilskuere ugentligt blive udsat for det samme. For det andet bør hensynet til ofrene veje tungt. Personligt accepterer jeg gerne at blive visiteret en gang for meget, hvis det betyder, at en eventuel overfaldsmand også bliver det.

Kl. 11.35

Konklusionen er derfor klar: Det Konservative Folkeparti kan helt og fuldt støtte dette lovforslag.

Anne Baastrup (SF):

Med dette lovforslag får vi så endelig dele af Politikommissionens arbejde op i Folketinget. Til hr. Per Dalgaaards orientering er det altså rigtig mange år siden, at Politikommissionen startede sit arbejde, det er rigtig mange år siden, at de besluttede sig for at lave en politilov, så det er ikke den nuværende regering, jeg tror, det var hele Folketinget, der syntes, det var en god idé, at vi skulle have en egentlig lov om politiets virksomhed.

Der skal heller ikke herske tvivl om, at SF går positivt ind i behandlingen af lovforslaget. Vi finder, at det er vigtigt, at der er nogle klare og for borgerne let forståelige bestemmelser omkring politiets virksomhed, og hvilke muligheder politiet har for at agere i de forskellige arbejdsopgaver, de har.

Vi har jo så fået en lang række hørings svar, som påpeger nogle af de ting, der har været til debat her i dag.

Det drejer sig bl.a. om visitationen. Jeg synes, at man i forbindelse med visitationsreglen skal være opmærksom på, at den i bemærkningerne jo er blevet strammet. Det, der så bare er spørgsmålet, er, om vi eventuelt kunne få de bemærkninger, der strammer bestemmelsens anvendelsesområde, ind i § 6. Det er i hvert fald nogle overvejelser, jeg har.

Principielt er jeg imod, at politiet skal kunne visitere, uden at der er konkret mistanke. Jeg frygter, at det vil kunne give bestemte befolkningsgrupper en oplevelse af, at det kun er dem og ikke hr. og fru Danmark, der bliver undersøgt, hvis eksempelvis politimesteren eller Københavns Politidirektør beslutter, at der skal være visitation af samtlige folk, der kommer på Rådhuspladsen, bortset fra dem, vi ved ikke har kniv; dér vil der være en udskillelse af nogle, som vil opleve, at der heri ligger en eller anden form for forskelsbehandling. Det er jeg bekymret for, men jeg vil alligevel prøve aktivt at arbejde for, at vi kan få lavet noget, vi alle sammen kan leve med.

Det andet, som jeg også synes vi skal diskutere i Retsudvalget, er politiets muligheder for at afgrænse et område, for at forbyde folk at komme i et bestemt område eller for selv at kunne gå ind i andre folks boliger. Der har været kritik, bl.a. fra advokaterne, af det, og det er principielt en meget, meget, meget interessant problemstilling, hvor vi jo også skal tænke på boligens ukrænkelighed og andet. Så der tror jeg også, at der bliver lejlighed til at diskutere en hel del.

Med hensyn til det, som fru Elisabeth Arnold førhen spurgte til omkring børn og detentionsanbringelser: Også det punkt tror jeg vil give anledning til en del diskussion.

Noget af det, som jeg også godt kunne forestille mig at vi brugte udvalgsarbejdet på, er at hitte ud af, i hvilket omfang der ligger stramninger/lempelser af politiets hidtidige måde at arbejde på. Fru Line Barfod var jo inde på spørgsmålet om de brøndbyfans, der blev snuppet på en café, selv om de sad og så helt søde ud. Fører

det så til, at politiet frifindes der, eller at politiet domfældes for at have overtrådt deres beføjelser? Vi skal i hvert fald følge den sag og se, hvor den lander henne.

Det, der jo er vigtigt, er, at vi med denne her politilov får en lovgivning, der sikrer, at politiet stadig væk kan bevare den meget høje grad af troværdighed. Sammenlignet med os politikere ligger de jo i den ene ende af skalaen, vi andre i den anden, og derfor tror jeg, at vi skal være meget omhyggelige med de forskellige beføjelser, politiet får; de skal ikke bare stå i bemærkningerne, de skal op i selve lovgivningen.

Men grundlæggende en positiv tilgang til lovforslaget.

(Kort bemærkning):

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil lige spørge fru Anne Baastrup, om hun i ligestillingens hellige navn vil have politiet til også at visitere f.eks. fire pensionister med indkøbspose, hvis de har visiteret fire unge, som kunne tænkes at bære kniv.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning):

Anne Baastrup (SF):

For mig er det meget, meget afgørende, at også de unge har en meget høj grad af tillid til politiet. Derfor synes jeg, at vi skal se på den her mulighed, som politiet nu får for at visitere uden konkret mistanke.

Jeg kan godt forestille mig, at der er unge, der vil opleve det som krænkende for deres retsfølelse, unge, som aldrig har kunnet drømme om at gå med kniv. Derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at vi tager denne her bestemmelse og analyserer den grundigt, for jeg vil også have, at de unge skal have respekt for og tiltro til politiet.

(Kort bemærkning):

Per Dalgaard (DF):

Det er jeg bestemt også helt indstillet på at de skal have, men det handler jo også lidt om ressourcer.

Igen: Politiet kan jo ikke, for at man skal opfylde det her retfærdighedskrav, visitere lige så mange pensionister med indkøbsposer som unge, når det nu viser sig, at det rent faktisk er blandt de unge, man oftest finder knive. Resourceproblematikken må vel også komme ind i billedet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror, at hr. Per Dalgaard fuldstændig har misforstået min ambition. Min ambition er at få en politilov, som vi alle kan bakke op om. Min ambition er også – fuldstændig i forlængelse af fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg – at få en bestemmelse, som gør, at politiet bliver alment respekteret.

Jeg ville opleve, at det ville være meget ubehageligt for en ung, der spørger, hvorfor han skal undersøges for at bære kniv, at politiet så siger, at det er, fordi de synes det.

Det synes jeg ikke er godt nok, og derfor vil jeg meget gerne have, at man fjernede den bestemmelse, således at det kun skulle handle om konkret mistanke, men at vi under alle omstændigheder fik den præciseret på en sådan måde, at der skulle en eller anden form for forklaring til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Med lovforslaget her etableres et samlet grundlag for politiets almindelige virksomhed, herunder de grundlæggende regler for politiets magt-anvendelse.

Politiets virksomhed har hidtil været beskrevet i en lang række love og administrative forskrifter, heraf nogle helt fra det 19. århundrede.

Det Radikale Venstre er overvejende for lovforslaget. Der er tale om et logisk og systematisk opbygget lovforslag, der har været igennem både kommissionsbetænkning og høring, og der er et forarbejde dér, som kun kan roses.

Det er udmærket, at der kommer generelle retningslinjer for politiets arbejde og især regler for betingelserne for politiets anvendelse af magtmidler, herunder skydevåben, stave, hunde og gas.

Det er godt, at det på en enkel og forståelig måde beskrives, hvilke hensyn politiet skal tage ved udøvelsen af deres virksomhed. Man kan dog godt indvende, at der er rigelige fortolkningsmuligheder i form af udtryk som »i videst muligt omfang«, »så hurtigt som muligt«, »hvis det skønnes nødvendigt« og »så vidt muligt«, altså den slags ting, som selvfølgelig må stå i nogle overordnede retningslinjer, og hvor det selvfølgelig kan forekomme i de mange tusinde politiforretninger, der bliver foretaget hvert år i Danmark, at der er nogle, der fortolker disse

grænser forskelligt. Det vil selvfølgelig udmønte sig i nogle sager af forskellig slags. Det vil ikke komme bag på nogen.

Det Radikale Venstre er fundamentalt tilhænger af, at politiet får nye regler for at visitere stikprøvevis for våben eller for sprængstoffer på særlige lokaliteter, hvor der er risiko for volds-kriminalitet. Vi mener, det er rimeligt at give politiet disse nye muligheder. Vi har set eksempler på diskoteker, sportsarrangementer og andre steder, hvor der er risiko for optøjer, og dér skal man have mulighed for at visitere stikprøvevis, og det mener vi også man må kunne gøre på en fornuftig måde.

Det skal jo stadig væk begrundes, når man fra politimesterens side siger: Gå ud og prøv dér og dér og dér. Det er jo ikke bare, at man stiller sig ned på Strøget og tager pensionisternes indkøbsposer. Det kan jeg i hvert fald ikke forestille mig at der er nogen politifolk der synes er særlig morsomt eller særlig velbegrunder. Det skal selvfølgelig være et sted, hvor man mener at der er en risiko for, at der kommer ballade. Det kan også være en skolefest eller andre arrangementer. Den bestemmelse har vi en formodning om vil virke præventivt.

Dog er vi modstandere af de bestemmelser, der står om ransagning af køretøjer. Det forstår vi ikke rigtig. Det bør forudgås af en dommerkendelse som ved husundersøgelser, mener vi. Men køretøjer medbringes jo typisk ikke ved diskoteksbesøg eller ved skolefester eller på tilskuerpladserne på stadion, så vi mener faktisk ikke, det rigtig hører med dér, at køretøjer skal tages med. Men det kan vi diskutere i udvalget. Det er i hvert fald et område, hvor vi er betænkelige.

Kl. 11.45

Så vil jeg gerne sige noget om detentionsanbringelse af mindreårige. Vi er meget betænkelige ved de bestemmelser, der er beskrevet i lovforslaget. Efter vores mening er detentioner i almindelighed ikke godt for noget som helst, og vi så dem gerne totalt afskaffet. Folk, der er sanseløst berusede, bør indlægges på hospital eller i hvert fald bringes på skadestuen til afrusning under lægebehandling.

Der sættes i lovforslaget en undergrænse på 12 år for detentionsanbringelse. Hvis den berusede eller stofpåvirkede er mellem 12 og 15 år, må opholdet ikke vare mere end 4 timer, men vi vil faktisk foretrække en nedre aldersgrænse på 15 år for detentionsanbringelse.

Det præciseres i lovforslaget, at det er politiets pligt at sørge for lægebehandling, hvis en person er kommet til skade. Politiforbundet har i sit høringssvar sagt, at det kun bør være politiets pligt at *tilkalde* en læge, men det har justitsministeren meget rosværdigt ikke bøjet sig for. Det er politiets pligt at fremskaffe lægehjælp så hurtigt som muligt, og hvis den ikke kan fremskaffes hurtigt, skal politiet sørge for, at patienten transporteres til lægebehandling. Jeg synes, det er et udmærket standpunkt, regeringen har taget her. Det er altså vigtigt, at man skaffer lægehjælp frem, og hvis ikke den kommer af sig selv, må man transportere den tilskadedkomne til lægen.

Men bortset fra disse betragtninger om køretøjer og detentionsanbringelse er vi overvejende positivt indstillet over for lovforslaget.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten mener, det er et stort fremskridt, at vi får en politilov. Der er sket meget i samfundet siden 1871 og siden 1916, da vi fik generalfuldmagten i retsplejelovens § 108, så det er vigtigt, at vi nu får en lov med både formålsbestemmelse og regulering af politiets magtanvendelse uden for strafferetsplejen.

Enhedslisten er generelt optaget af, at vi får lovreguleret magtanvendelse. Det gælder ikke kun for politiet, men også for alle andre i vort samfund, som har ret til at anvende magt, både inden for psykiatrien, over for demente, over for børn, osv. Vi mener, det er vigtigt, at vi som lovgivere sætter nogle grænser for, hvor man lovligt kan anvende magt. Også når det gælder de ansatte, mener vi, det er vigtigt, at de ved, hvor grænserne er, så det ikke skal være dem selv, der står med en stor usikkerhed om, hvad de egentlig må og ikke må.

Enhedslisten støtter lovreguleringen, men desværre er der kommet nogle ting med i lovforslaget, som gør, at vi ikke kan støtte forslaget, som det ligger nu.

Først og fremmest er der hele spørgsmålet om visitation af ikkemistænkte og deres biler, som fru Elisabeth Arnold også var inde på. Allerede i dag har politiet jo vide beføjelser til at foretage undersøgelser, både af personer og biler og andre steder, hvis de har en konkret mistanke om, at der foregår noget ulovligt. Hvis de har mistanke om, at folk har nogle ulovlige våben i deres bil, kan de allerede i dag foretage undersøgelsen, og hvis de ikke kan nå at få en dommer-

kendelse, kan de gøre det uden dommerkendelse og indhente den bagefter.

Muligheden er der altså allerede i dag, og derfor har vi lidt svært ved at se behovet for den udvidelse, der ligger i lovforslaget. Det har jo også været fremme i medierne, at Politikommissionen har set på den norske bestemmelse om visitation og ikke mener, at en sådan bestemmelse skal med i den danske lovgivning.

Med hensyn til nogle af de øvrige bestemmelser er vi usikre på, om de ikke går videre end det, der er gældende ret i dag, f.eks. spørgsmålet om at kunne foretage frihedsberøvelser i forbindelse med demonstrationer. Er det præventiv arrest, man her indfører? Hvis der er nogle mennesker, som man er bange for vil lave uroligheder, skal man altså have ret til at frihedsberøve dem, uden at de har begået noget ulovligt, sådan som vi så, man f.eks. gjorde under topmødet i Amsterdam for nogle år siden. Her blev det efterfølgende erklæret ulovligt, at en række personer var blevet frihedsberøvet, så derfor vil vi gerne have belyst nærmere, hvad der egentlig ligger i den del af forslaget.

Så er der også nogle områder, hvor man ønsker en yderligere regulering og indskrænkning. Tidligere i debatten var jeg inde på Brøndbysagen. Der står, at det kan gøres »for at beskytte dem mod andre«, men der må altså være nogle grænser for, hvor langt man kan transportere folk.

Angående hele spørgsmålet om civilbetjente mener vi også, det fortjener, at vi ser på, hvilke muligheder der er for at regulere deres maskering, hvordan de skal anvendes, osv. Vi mener også, det er væsentligt at se på, hvordan politiet optræder i forbindelse med demonstrationer, fodboldarrangementer og lignende. Der skal være mulighed for at identificere, hvem det er der eventuelt har begået noget ulovligt, for vi har set flere sager, hvor man siger: Her er der nok begået noget forkert af politiet, men vi kan ikke udpege, hvilken politimand der er tale om, og derfor kan der ikke ske yderligere. Det er ikke sådan, at vi mener, de skal bære navn og adresse synligt, men i andre lande kan man altså godt finde ud af at sætte et nummer på dem, så de kan identificeres. Det mener vi også hører hjemme i Danmark, og forslaget bør ændres i den retning.

Kl. 11.50

Så vil vi selvfølgelig også meget gerne se på bestemmelserne om børns detentionsanbringelse,

jævnfør den debat, vi har haft i forbindelse med et tidligere lovforslag om anbringelse af børn på politistationer, som vi mener skal begrænses mest muligt.

Vi undrer os ligesom også mindretallet i kommissionen lidt over, hvorfor bestemmelser om erstatning ikke er medtaget i lovforslaget. Vi synes, det havde været fornuftigt, når man nu laver en ny lov, at man også regulerede spørgsmålet om klageadgang og erstatning i selve lovteksten, så folk kun havde ét sted, hvor de skulle slå op for at finde det hele.

Vi er positive over for formålet med lovregulering, men der er altså nogle knaster i lovforslaget, der gør, at vi ikke kan stemme for det.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det skal blive relativt kort.

Jeg forstår, at fru Line Barfod også interesserer sig meget for fodboldkampe og tilskuere i den sammenhæng, men her skal der vel også lidt proportionalitet ind i billedet. Når der f.eks. er op mod 50.000 tilskuere til en fodboldkamp i Parken ude på Østerbro, og nogle få hundrede stykker mener, at der efterfølgende skal kæmpes videre på gaden – noget vi i øvrigt alle sammen er imod – er det så ikke en god foranstaltning, at politiet ledsager den ene gruppe til Østerport Station og beder dem om at tage hjem, når de alligevel skal derned? Er det ikke også en beskyttelse for de mange fredsommelige tilskuere, 49.500 eller noget i den stil, som skal hjem og forhåbentlig under betryggende vilkår?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ja, selvfølgelig kan der være nogle forskellige foranstaltninger, som kan være fornuftige. Men det, der var tilfældet i den konkrete sag, var jo, at de var gået væk fra Parken og sad stille og roligt på et værtshus inde på Strøget. Men de blev ikke bare ekskorteret til Hovedbanegården, nej, de blev sat på et tog til Herlev og måtte ikke stå af før Herlev. De kunne ikke engang få lov til at købe billet, så nogle af dem risikerede at blive taget af billetkontrollen.

Jeg mener, det er at gå for langt, og det er derfor, jeg mener, at vi under udvalgsarbejdet skal se på, hvor grænsen skal sættes for, hvad politiet kan gøre for at beskytte folk. At blive fjernet fra København og kørt helt til Herlev synes jeg altså er at gå for langt.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg vil spørge, om det havde været bedre, at de var kørt til Brøndby, hvis det var FCK-fans?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg mener ikke, at man skal køre folk til hverken Brøndby eller Herlev. Man kan jo godt være brøndbyfan og bo i København, har jeg forstået, så jeg synes altså, politiet skal lytte til, hvad det er for nogle mennesker, og hvor de er på vej hen.

Det må være muligt at finde andre måder til at få dem væk fra FCK-fansene eller få inddæmnet FCK-fansene i stedet for, at de, der overhovedet ikke laver ballade, skal udsættes for en sådan oplevelse, som de fik her, og som mange af dem er blevet dybt rystet over. Det har rystet deres tillid til det danske politi og det danske retssamfund, og jeg synes, vi skal prøve at forhindre, at det sker igen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til fru Line Barfod, og så er det hr. Jann Sjørnsen.

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg er vel nærmest inhabil i denne sag, da jeg hverken er FCK- eller brøndbyfan. Men jeg må sige, at efter at have lyttet til debatten og de eksempler, der har været fra fodboldverdenen, forekommer det måske også mig lidt besynderligt, at indholdet af en lov om politiets virksomhed på det nærmeste kan se ud til at blive bestemt af, hvordan politiet eller måske snarere tilhængere af diverse klubber opfører sig i forbindelse med fodboldkampe. Men lad det nu være.

Jeg vil godt sige, at Kristendemokraterne er positive over for formålet med lovforslaget, nemlig at etablere et samlet og tidssvarende lovgrundlag for politiets almindelige virksomhed. Det er et godt formål, at man på ét samlet sted skal kunne få et overblik over de grundlæggende principper og også over reglerne for politiets magtanvendelse. Især synes jeg, det er værd at notere sig, at forarbejdet til lovforslaget er gjort særdeles grundigt i Politikkommissionens betænkning, hvor rigtig mange ting er vendt forud for lovforslagets fremsættelse.

Af den grund; og også fordi lovforslaget desuden baserer sig på de mange bestemmelser, der allerede i dag er gældende for politiet, og fordi nugældende regler er blevet skrevet ind i lovforslaget, har vi ikke de store problemer med det,

men jeg vil dog her ved førstebehandling pege på to punkter, som vi gerne vil have lejlighed til at overveje i forbindelse med udvalgsbehandling. Når jeg siger overveje, er det bl.a., fordi vi ikke har besluttet os endeligt for, hvad vi skal mene om de pågældende bestemmelser i lovforslaget.

Kl. 11.55

Det første er den nye bestemmelse om visitation og stikprøvevisitation, som er kommet med i lovforslaget. Vi kan i kraft af de eksempler, der også har været fremdraget som begrundelse for at gennemføre sådanne bestemmelser, godt have en vis forståelse for dem, men omvendt vil vi altså gerne se nærmere på, hvad det i praksis kan komme til at betyde – om man alligevel ikke åbner for meget op. Det er det ene punkt, vi gerne vil have lejlighed til at overveje i forbindelse med udvalgsarbejdet og på baggrund af de spørgsmål, vi kan stille i Retsudvalget.

Det andet punkt, hvor jeg vil sige, at vi har principielle reservationer og gør os vore egne overvejelser, er spørgsmålet om børns detentionsanbringelse, som også andre ordførere har været inde på. Det er vores opfattelse, at der i det hele taget burde ses meget nærmere på hele spørgsmålet, ikke bare i relation til børn, men sådan set også i relation til voksne, for man kan jo spørge: Hvorfor i alverden skal folk, som f.eks. er berusere, havne i detentionen? De burde vel rettelig havne på et hospital eller et andet sted, hvor man kunne behandle dem for det, som er deres egentlige problem, for det finder vi altså dybest set ikke er en politimæssig opgave.

Når der er tale om børn, synes jeg i særdeleshed, det er graverende at anbringe dem i detention, og derfor har vi nogle mere principielle bekymringer, som jeg synes bør føre til, at der bliver stillet nogle ændringsforslag til lovforslaget om lige præcis dette punkt.

Med disse ord vil jeg tilsige Kristendemokraternes positive deltagelse i udvalgsarbejdet med henblik på at sikre et nyt lovgrundlag for politiets virksomhed. Vi håber selvfølgelig, at vi kan være med til syvende og sidst, og vi håber også, at justitsministeren og regeringspartierne under udvalgsarbejdet beflitter sig på, at vi får talt os ind mod hinanden, så et bredt politisk flertal her i Folketinget kan stemme for den samlede lovgivning. Jeg synes, vi skylder vores politi at nå frem til, at de kan få det bedste udgangspunkt – ikke bare lovgivningsmæssigt, men også opbakningsmæssigt fra landets lovgivende myndighed – i form af en ny lov.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er jo korrekt, som mange ordførere har været inde på, at hele formålet med lovforslaget er at etablere et både samlet og tidssvarende lovgrundlag for politiets almindelige virksomhed og fastlægge de grundlæggende principper for politiets magtanvendelse.

Derfor vil jeg også sige til bl.a. hr. Jann Sjurzen fra Kristendemokraterne, at det også er regeringens holdning, at det vil tjene alle, hvis et meget bredt flertal i Folketinget stemmer for lovforslaget ved tredjebehandlingen. Jeg synes, det vil være det rigtige signal at sende til politiet, at rent politisk er Folketinget et meget langt stykke hen ad vejen enig om de retningslinjer, der bliver givet, og naturligvis også om den magtanvendelse, der gives tilladelse til ved lovforslagets vedtagelse.

Vi har været inde på mange områder, og jeg vil selvfølgelig meget gerne under udvalgsbehandlingen være med til at besvare de spørgsmål, der måtte være, og også belyse de problemstillinger, som flere ordførere har været inde på. Men to områder synes jeg dog allerede nu, jeg gerne vil komme med et par kommentarer til.

Det ene spørgsmål drejer sig om den stikprøvevisitation, som blev indsat på et tidligere tidspunkt. Jeg tror, det var fru Anne Baastrup, der var inde på den problemstilling, at kommissionen skulle have drøftet det på et tidligere tidspunkt og fundet frem til, at det ikke var nødvendigt. Det har været fremme i medierne, men jeg vil godt præcisere, at det er ikke den opfattelse, jeg har.

Som jeg har forstået det, blev der under et af møderne i kommissionen rejst spørgsmålet, om man skulle drøfte det. Man var imidlertid enige om, at det nok ikke var det, man skulle drøfte, så der har altså ikke været nogen indgående drøftelse af spørgsmålet. Jeg synes, det måske også skal med i den videre debat, at det handler altså ikke om at tage et emne op, som allerede er behandlet én gang og fundet for let, men nærmere om, at der er taget et yderligere forslag med i lovforslaget, bl.a. på baggrund af de alt for mange overtrædelser af våbenlovgivningen og overfald, hvor der anvendes knive og andre våben. Derfor har vi fundet det rigtigt at tage det med i lovforslaget.

Især fru Anne Baastrup havde store bekymringer for så vidt angik spørgsmålet, om stikprøvevisitation vil blive anvendt over for bestemte befolkningsgrupper. Jeg vil gerne sige, at det er absolut ikke det, der er intentionerne med lov-

forslaget. Vi føler faktisk, ganske som fru Elisabeth Arnold sagde, at her har vi gjort os megen umage med at lave nogle klare afgrænsninger for, hvornår visitationen må finde sted, herunder præcisere hvornår den må finde sted, under hvilke vilkår og hvorledes det skal foregå, netop for at det ikke kommer til at virke, som om vi giver politiet nogle muligheder, som kun kan blive anvendt over for ganske få personer.

Kl. 12.00

Hvis man skal konkretisere det, så de mennesker, der følger debatten i dag, kan forstå det, er det sådan, at den lokale politimester – ganske som fru Elisabeth Arnold sagde – skriftligt begrundet, hvorfor en stikprøvevisitation kan finde sted. Det skal være på en konkret foranledning, f.eks. at der har været et knivoverfald eller knivslagsmål foran et diskotek. Så kan den lokale politimester, det kunne f.eks. være politimesteren i Aalborg, skriftligt begrunde, at man på de to-tre diskoteker i Jomfru Ane Gade, hvor der har været knivoverfald, i perioden fra fredag kl. 23 til lørdag kl. 04.00 foretager en stikprøvevisitation af de personer, der ønsker at komme ind på diskoteket.

Jeg vil meget gerne under udvalgsbehandlingen medvirke til at uddybe, hvad der ligger i bestemmelsen, for jeg må sige til fru Anne Baastrup, at der ikke ligger det i den, at det kun er dem, der ser mistænkelige ud og nok går med kniv, politiet skal foretage stikprøvevisitationer af. Så ville der jo ikke gå lang tid, før de, der ønsker at medbringe en kniv, fandt en anden til at bære kniven ind på diskoteket. Jeg tror, at hvis denne mulighed skal virke effektivt og virke præventivt på længere sigt, er det væsentligt, at politiet går grundigt til værks og foretager en reel stikprøvekontrol af de personer, der er til stede.

Flere har været inde på spørgsmålet om, hvorfor der skal være en mulighed for at undersøge køretøjer. Det siger næsten sig selv, at det er for at undgå, at efter at man er blevet undersøgt af politiet render man efterfølgende bare ud og henter kniven, der ligger på bagsædet af bilen. Jeg medvirker naturligvis under udvalgsbehandlingen til, at vi kan få belyst spørgsmålet helt til bunds, men jeg synes, det er væsentligt at få sagt allerede her ved førstebehandlingen, at det selvfølgelig er et vidtgående skridt, men vi vil forsøge at afgrænse det ved at opstille nogle betingelser for, hvornår det må finde anvendelse.

Det andet spørgsmål, som er blevet problematiseret af mange ordførere, er spørgsmålet om detentionsanbringelse af børn under 15 år. Alle-rede her ved førstebehandlingen vil jeg gerne tilkendegive – både fordi jeg synes, der har været en meget god stemning, og fordi det er noget af det, jeg synes har gjort indtryk under hørings-runden – at vi gerne vil etablere en indberet-ningsordning om detentionsanbringelse, som Landsforeningen af beskikkede advokater har lagt op til, så vi følger dette område mere nøje, end vi måske vil følge andre områder.

Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen. Der er som sagt blevet rejst mange konkrete spørgsmål, som jeg synes vi må se på under udvalgsbe-handlingen, og så håber jeg, at et meget bredt flertal vil stemme for lovforslaget ved tredjebe-handlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsud-valget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.03

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om ændring af lov om forældre-myndighed og samvær. (Forbedring af barnets rettigheder).

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 28/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Lad mig indledningsvis sige, at jeg finder det positivt, at vi igen har lejlighed til her i salen at drøfte en af de mange vigtige problemstillinger, som SF har lagt frem. På et område som dette, der indgribende berører mange menneskers liv og hverdag, og som tilmed er meget komplekst og følelsesladet, er det i særlig grad vigtigt, at vi nøje følger udviklingen og jævnlige overvejer vore synspunkter og lytter til hinandens argu-menter.

Det lovforslag, vi behandler i dag, har, som det også fremgår af undertitlen, til hensigt at forbedre barnets rettigheder i sager om foræl-dremyndighed og samvær – et formål, der for en umiddelbar betragtning virker sympatisk, og som det derfor kan forekomme svært at være uenig i. Regeringen kan imidlertid ikke støtte det fremsatte forslag, og jeg vil gerne redegøre nærmere for hvorfor.

Lovforslaget indeholder for det første forslag om en ændret formulering af § 16 i lov om foræl-dremyndighed og samvær, således at det kom-mer til at fremgå, at det centrale er barnets og ikke forældrenes ret til samvær. Det fremgår af bemærkningerne, at formålet med ændringen er, at der i sager om samvær skal anvendes såkaldt omvendt bevisbyrde, således at myndighederne skal vurdere, om det er godt for barnet at have samvær med forældrene, og ikke, om samværet er til skade for barnet.

Den nuværende lovgivning bygger på det synspunkt, at det har stor betydning for barnet at have forbindelse med begge forældre under opvæksten. Samværet med den forælder, der ikke bor sammen med barnet, er med til at op-retholde den følelsesmæssige tilknytning og de familiemæssige bånd mellem forældre og barn og er dermed med til at mindske det savn for barnet, som opstår ved, at familien ikke bor sammen.

I de tilfælde hvor barnet ikke tidligere har boet sammen med begge sine forældre, bidrager samværet til, at barnet kender sine rødder – et forhold, der har stor betydning, og som i vok-senlivet ofte kan give ro og helhed i tilværelsen – og samværet er desuden med til at sikre, at børn har både mandlige og kvindelige forbilleder un-der opvæksten. En ordning som den foreslåede,